

9 Οκτωβρίου 2017

Σαράντα χρόνια ιερατικής διακονίας π. Χρυσοστόμου Παπαδάκη

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Του Δρ Χαραλάμπη Μ. Μπούσια, Μέγα Υμνογράφου της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας για την Romfea.gr

Σαράντα χρόνια συμπληρώθηκαν χθές, 6 Ὀκτωβρίου, ιερατικής διακονίας τοῦ ἀκαμάτου, φιλαγίου καὶ φιλακουλούθου Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου Παπαδάκη.

Διακονίας στὴν πατρίδα του, τὴν ἁγιοτόκο μεγαλόνησο Κρήτη καὶ ὄχι μόνο, μὲ ἀποκορύφωμα τὴν προσφορά του ὡς Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Ὁ ἱεροπρεπέστατος Ἀρχιμανδρίτης, τὸ καλλιφωνότατο στρουθίο τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὁ ἐποικοδομητικὸς καὶ διαπρύσιος ἱεροκῆρυξ, ὁ φιλόστοργος πνευματικὸς πατέρας πλήθους πιστῶν, ὁ π. Χρυσόστομος, διακρίνεται γιὰ τὴν εὐσέβειά του, τὴ σωφροσύνη του καὶ τὶς δίκαιες τοποθετήσεις του σὲ τρέχουσες ὑποθέσεις, ἐφαρμόζοντας τὸν Παῦλεο λόγο «σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι» (Τίτ. β´ 12).

Ὁ Πατὴρ Χρυσόστομος παραμένει σταθερὸς στὶς πατρικὲς παραδόσεις καὶ δὲν ἀκούει τὶς σειρῆνες τοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖες δὲν ἀπηχοῦν τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ, ποὺ προβάλλουν τὸ ἄσχημο γιὰ ὠραῖο καὶ τὴν ἁμαρτία γιὰ ἀρετὴ.

Εἶναι ἀκριβὴς καὶ συνεπέστατος καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀκριβὸς καὶ πολύτιμος. Δὲν

στοχεύει στη συμπάθεια τοῦ κόσμου, ἂν αὐτὴ ἀντιβαίνει στὸ νόμο τοῦ Θεοῦ.

Δὲν κάνει κάτι γιὰ νὰ ἀρέσει στὸν κόσμο, ἀλλὰ στὸν Παντεπόπτη Θεό, ὁ ὁποῖος εἶναι πάντοτε «πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν».

Εἶναι συνεπὴς στοὺς γύρω του, εἶναι ἀκριβοδίκατος, καὶ χρησιμοποιεῖ πάντοτε τὰ ἴδια μέτρα καὶ σταθμὰ γιὰ ὅλους. Δὲν φατριάζει, δὲν δημιουργεῖ κυκλώματα, δὲν δημιουργεῖ αὐλὲς μὲ εὐνοούμενα πρόσωπα.

Εἶναι συνεπὴς καὶ στὸ Θεό μας μὲ τὴν ἀπόλυτη τήρηση τῶν ἐνολῶν Του καὶ τὴ συμμετοχὴ μας στὴν ἀγωνία Του, «ἵνα ὦμεν ἕν» (Ἰωάν. ιζ´ 22), γιὰ τὴν ἐνότητα τῆς μίας, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας μας, στὴ βάση, ὅμως, τῶν ἀποστολικῶν μας παραδόσεων.

Ὡς ἀκριβής, λοιπόν, εἶναι πολύτιμο στέλεχος τῆς κοινωνίας μας καὶ δὴ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ γλυκυτάτου μας Ἰησοῦ.

Αὐτὸ ποὺ ἰδιαίτερα χαρακτηρίζει τὸν π. Χρυσόστομο ὅλα αὐτὰ τὰ σαράντα χρόνια ἱερατικῆς του διακονίας εἶναι τὸ Ὁρθόδοξο, φιλάγιο πνεῦμα του καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ του διανόηση.

Ἡ Θεία Λειτουργία εἶναι ἡ καθημερινή του τροφή καὶ ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὸν Χριστό μας τὸ κύριο μέλημά του. Εὐχόμαι οἱ Ἅγιοι, τοὺς ὁποῖους μέσα ἀπὸ τὰ κηρύγματά του καὶ τὴν θεοκίνητη γραφίδα του μᾶς κάνει γνωστοὺς στὸ εὐσεβὲς χριστεπώνυμο πλήρωμα, νὰ τὸν ὑποδεχθοῦν, ὅταν ὁ Κύριος τὸν καλέσει μαζί Του, στὴν αὐλὴ τῶν ἀγγέλων.

Ἔχει «οἰκείους ἐν Ἱερουσαλήμ» (Ἠσ. λα´ 9), γι' αὐτὸ τὸν μακαρίζουμε ὡς γνήσιο φίλο Θεοῦ καὶ πιστεύουμε ἀκράδαντα ὅτι θὰ τὸν ἀξιώσει Αὐτὸς νὰ συλλειτουργήσῃ μὲ Ἀγγέλους στὸ ἐπουράνιο Θυσιαστήριο.

Ἄς ἀκούσουμε τὰ λόγια τῆς ἀγωνίας τοῦ φιλάγιου, φιλάρετου καὶ φιλόθεου π. Χρυσοστόμου, αὐτοὺς ποὺ ἀπευθύνει στοὺς ἀναγνῶστες τοῦ τρίτου ἔργου του «Κρητικὴ Πρακτικὴ», γιὰ νὰ ἐννοήσουμε «ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα».

«Πολλὰ, ἀκανθώδη καὶ δυσεπίλητα εἶναι τὰ προβλήματα τῆς οἰκογενείας σήμερα, ποικίλες καὶ βασανιστικὲς οἱ ἀρρώστιες, μεγάλοι οἱ κίνδυνοι γιὰ τοὺς νέους, ἀφόρητα καταπιεστικὴ καὶ καταθλιπτικὴ ἡ οἰκονομικὴ δυσκολία, ἀπαράκλητο τὸ πένθος «διὰ τοὺς μὴ ἔχοντας ἐλπίδα», μὰ πάνω ἀπ' ὅλα βαρεῖς οἱ συνέπειες τῆς ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία Του καὶ μεγάλο τὸ κόστος τῆς ἀμετανοησίας.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ ἃς προστρέχουμε στὸν Χριστό μας, διότι Αὐτὸς «Θεὸς ἐλέους,

οίκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχει».

Στὴν Παναγία μας, διότι «πολλὰ ἰσχύει δέησις μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης». Στοὺς Ἁγίους μας, αὐτοὺς ποὺ ὑπῆρξαν βλαστοὶ τῆς Κρήτης καὶ αὐτοὺς ποὺ συνδέθηκαν μαζί της μὲ μαρτύριο, ἄσκηση, ἱεραποστολή, ἢ καὶ μὲ ἄλλους τρόπους”.

Πηγή: romfea.gr